

TÖRTÉNELMI DILEMMA ELŐTT AZ ORSZÁG

Mészáros Milán

1. Országos nihil

Talán engem nem lehet azzal vádolni, hogy túlzottan elkötelezett lennék a jelenlegi kormánykoalíciót illetően. Azonban, a kormány megítélését illetően a mai közhangulat bizonyos jelenségei egyre inkább zavarnak és aggasztanak. Ugyanis a közhangulati nihil egyre inkább eluralkodik mindenhol és minden szinten, pedig ma a legnagyobb körültekintésre és tárgyilagosságra lenne szükség. (A társadalom esetétjeitől ezt a körültekintés és tárgyilagosság persze nem igen várható el.)

Azt hiszem mihamarabb deklarálni kellene, hogy a FIDESZ-KDNP pártszövetség kormányának –különösen a kétharmados többségük birtokában– joga van olyan politikát folytatni, amelyet jónak lát. Továbbá, a nemzeti érdekeket és nemzeti ügyeket illetően az országnak és az ellenzéknek is fel kell sorakoznia a kormány mögött. Az persze más kérdés, hogy a célok elérésére választott utakat és módszereket kritizálnia kell az országnak és az ellenzéknek egyaránt. Valljuk meg, van mit kritizálni a jelenlegi kormány és parlament tevékenységében. Ugyanakkor, választott politikájukat el kell fogadni, azzal együtt kell működni. Erről szól ugyanis a váltógazdálkodásos parlamenti demokrácia. Sajnos, én úgy tapasztalom, hogy ezek az egyszerű alapelvek már nem működnek, s –az országon belül– kezd egyetemessé válni a nihil. Erre vannak történelmi analógiák, s tudjuk, hogy ez katasztrófához vezet.

2. A történelmi dilemma

Mindenki előtt ismert, hogy az EU és az euro válságban van, és a múlt héten Brüsszelben komoly kísérlet történt a válság kezelésére, illetve a kedvezőtlen folyamatok megállítására. Olyan intézkedéseket szándékozik hozni az Európai Unió, amelytől a trendek megfordítását reméli. Ennek lényege egy mindenre kiterjedő, az eddiginél sokkal szorosabb integráció tervezete, amely először csak a pénzügyekre, valamint a gazdaságpolitikára terjed ki, majd ezt követően a politikára, kultúrára, tudományra stb. Ennek kapcsán természetes módon vetődik fel a szuverenitás kérdése (is). A magyar miniszterelnök, Orbán Viktor sok bírálatot kapott az EU csúcson a magyar álláspont képviselőjétől. Szerintem érdemtelenül.

Jómagam is sokat kritizáltam Orbán Viktort, valamint kormányának döntéseit és tevékenységét, de –hibái ellenére– nemzeti elkötelezettségét, valamint az ország érdekében végzett felelős politikálását sohasem vontam kétségbe. Így van ez most is. Annak idején kemény bírálatot fogalmaztam meg a médiatörvényt illetően is, de a miniszterelnök akkori Európa Parlamenti felszólalását és kiállását a média törvény védelmében pozitívan értékeltem.* Hasonlóan pozitívan értékelem mostani megnyilvánulását és kiállását is. (Bár szerintem első reakciója –azaz az egyértelmű *nem*– “hunosabb” és adekvátabb lett volna.) Hazájának és népének felelős politikus nem cselekedhet másként.

Köztudott, hogy az EU mély válságot él át. Megítélésem szerint, az EU túlélhette volna ezt a válságot, ha nem csinált volna semmit, illetve ha csak túlélni vagy megúszni szeretne volna a recessziót. A készülő szorosabb integrációval azonban biztosan örvénybe rántja magát, amiből nincs visszaút. (A szélviharban nem kifeszíteni szokták a vitorlákat, hanem meglazítják azokat, vagy feltekerik.) Azt prognosztizálom tehát, hogy e válság idején szorosabbra fogott integrációval nemcsak az euro zóna bomlik majd fel, hanem maga az Európai Unió is. Ez az összeomlás komoly örvényeket fog kialakítani maga körül és után. (Hasonlóan, mint egy nagy hajó elsüllyedése.) Ezért azokra nagyon nehéz sors vár majd, akik a hajón tartózkodnak. Emiatt érzem úgy, hogy a miniszterelnök felelős döntést hozott azzal, hogy a parlament elé viszi az ügyet. Mivel az ország súlyos történelmi dilemma előtt áll, így számomra az lett volna még szimpatikusabb, ha az ügyben népszavazást kezdeményez. Ugyanis, a készülő félben lévő új Európai Unióban való maradás vagy kilépés sokkal súlyosabb döntés annál, mint amit egy parlament –akár kétharmados többsége birtokában is– meghozhat. (Emlékezzünk itt arra, hogy az EU csatlakozást is népszavazás előzte meg, pedig akkor kisebb volt a tét, mint most.) Tehát, az én kordináta-rendszeremben a miniszterelnöki irány –e tekintetben– jó, de ennél minden szempontból tovább kell menni. A kritikám tehát a miniszterelnök döntését illetően az, hogy nem a népe elé szándékozik vinni az ügyet. (Természetesen, ezt a hiányosságot a parlament a vitát lezáró döntésével még pótolhatja.)

Ha pedig a népszavazás nemleges döntést hozna (ami igen valószínű), akkor azonnal adódnának az újabb feladatok. Például, vagy véghez kellene vinni az önellátóvá válás politikáját, vagy meg kellene valósítani, valamint ki kellene szélesíteni a keletre nyitás alternatíváját.

2011. December 12.

Hivatkozás: (Link):

Magyar hang az Európa Parlamentben